

Mesele

– Nezahat KAYA · 29 Eylül 2013

Kendi ayak sesinden ürkerek güpegündüz, Yan basınca tabana düşmek midir mesele? Dönüp şaşkın haline söverek düpedümdüz Sonra düştüğün yeri eşmek midir mesele? Zora ayak uydurmak nedir? Dur düşün hele Mesele teselliyse ey gözü yaşlı insan! Sessizlik dehlizinde kendini çek hesaba Bilmez misin ölçüde akla sunulan ihsan; Sabrı sınava tutup, nimeti koyar kaba Şikâyet üslubunda figânın olmaz kaba Belli ki, çetin sınav; kaç firede bedeli, Mukabelede kelimacılıkta zorlanır Araya giren şeytan uzatınca bed eli Kaşı inmiş Adem'in tahammülü horlanır Kayıp, kazanç sofrası ikrama müddet tanır Değil mi ki kor ateş sıcağında rakseder Kendinden geçen alev hevasını ar sanır Dilin çözülen bağı suretine akseder Yürek eğriliğinden gönül korkup, aldanır Zenbili yüksek ocak kubbesini dar sanır Nihai mesafede talimdeki heyetin Yorulmuş nefesinde semai fasıl olur Sakın ha! Ağırdan al; tempo tutmuş niyetin Can ağzına gelenin duası nasıl olur Kimbilir, düşmüş kulun maksadı nasıl olur. Nezahat YILDIZ KAYA